

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No. 5-6., Vol. 23., 23. května-May 25th, 1990.

DEMAGOGIE

Tak už se zase oštěpali, posbírali sil, houfují se. Skoro, jakoby se nic nestalo. Jsou tady; vaří zase svou starou, rudou polívčičku: českoslovenští komunisté.

A už zase štvou a soptí, by někdy primitivně maskované, síru proti demokracii. Proti všemu novému, co se děje v Československu. A žádná lež, žádná polopravda, žádné pokroucení myšlenek politického protivníka jim není cizí. A když se třeba v „Rudém právu“ z taktických důvodů své pomluvy ostýchají podepsat, pozvou si „čtenáře“, který to řekne jejich ústy za ně.

Konkrétně: S tou demokracií to v Československu prý nikdy nebylo tak slavné. Střílelo se do bezbranných dělníků, kapitál zuřivě potlačoval pokrok. Dnes prý se tomu říká masarykovská demokracie.

Jedovatou slinu vyplivnou, plnou pravdu nevysloví. Nic nepoví, že za dvacet let první republiky zemřelo při stávkách, ostatně zbytečných, padesát osob. Protože by nechť museli přiznat, kolik lidských životů mají na svědomí oni, komunisté. Ale řekneme to naplno: Skromný odhad počtu popravených a umučených, zastřelených na útěku, ubitých v lágru je 8.000 mrtvých. Jen během tří let vynesl Státní soud přes 230 rozsudků smrti za „velezradu“ — nad generálem Pikou, Miladou Horákovou a desítkami dalších demokratů.

Taková je pravda. A tak je tomu i v dalších případech komunistické demagogie.

Dejme si na ně pozor — na rudé demagogy, kteří loví své dušičky v kalných vodách. Dejme si pozor — a nebojme se jim šlapat na prsty.

Rudolf Ströbinger

"Národní Politika"

ČS. MEMORANDUM

Memorandum čs. vlády o spolupráci se skupinou 24 států, které nabídlý zemím střední a východní Evropy pomoc při uskutečňování reformu na cestě k pluralitnímu politickému systému a moderní tržní ekonomice, předal v Bruselu představitel ministerstva zahraničních věcí ČSR Z. Pírek generálnímu řediteli komise Evropských společenství pro vnější vztahy a obchodní politiku H.-G. Krenzlerovi. »Skupinu 24« tvoří členské státy západoevropské »dvacítky«, země Evropského sdružení volného obchodu, USA, Japonsko, Kanada a další státy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Československo se po předání memoranda stalo po Polsku a Maďarsku třetí zemí, která se aktivně zapojuje do uvedené formy mnohostranné spolupráce.

"VSL"

KONFEDERACE POLITICKÝCH VĚZŇŮ

Dne 18. 12. 1989 byla v Praze ustavena Konfederace politických vězňů, která sdružuje všechny občany, kteří byli v období od roku 1948 do listopadu 1989 z politických, náboženských, rasových nebo sociálních důvodů odsouzeni nebo před odsouzením opustili Československou republiku. Členem mohou být nejen občané, žijící v Československu, ale i v zahraničí, případně blízcí příbuzní osob již zemřelých.

Konfederace se bude ve spolupráci s příslušnými státními orgány zasazovat o to, aby přímo ze zákona bez individuálního řízení, byla provedena komplexní rehabilitace postižených osob a jejich odškodnění bez ohledu na eventuelní promlčení lhůty.

V oblasti sociální bude usilovat o přednostní řešení postižených osob, přiznání zvýhodněného důchodového zabezpečení, zejména pak pro ty, kdo byli nuceni pracovat v uranových dolech.

A new school for former Communists

Wealthy Toronto businessman George Vilim, a former Czech, is leading an effort to bring formal business education to Prague

BY PETER C. NEWMAN

EEK! A new fax machine—at this point still a rare possession—is being installed in the Prague School of Economics, a post-Second World War four-story concrete-and-glass structure off historic Wenceslas Square. It was donated by Fedor Frastacky, a Toronto-based real estate developer. His gift is the first private contribution to the Canadian-sponsored International Management Centre—which will eventually turn out the MBAs who will help manage Czechoslovakia's post-Communist economy.

Like the other former Soviet satellites, the little middle-European nation's march to capitalism is hampered by 40 years of communist ideology, which held that any loyal party member could manage anything and that to think otherwise was "technocratic and elitist." There is no one trained by the previous system to run a competitive enterprise in the country, at a time when the government is working frantically to institute economic reforms.

The Canadian initiative is being masterminded by George Vilim, an independently wealthy Toronto investor who emigrated to Montreal in 1951 after studying law at Prague's Charles University. Over the next decade, he became head of Nesbitt Thomson Ltd.'s equity research department and later took the company overseas by opening the investment dealer's London, Zurich and Beirut offices. "I used to cover Kuwait and Bahrain at a time when neither had airports and we had to land our DC-3 in the desert," he recalls. He later was a founding partner of Morgan, Ostiguy & Hudson Ltd., the Montreal boutique brokerage house that specialized in taking private Quebec companies public.

After moving to Toronto in 1968, Vilim established Canavest House Ltd., one of the first investment firms to deal exclusively with institutional accounts. He has since folded his private holdings into Torvil Management Inc., a family company now run by professional asset managers. Though he was preoccupied with making himself rich, Vilim was always interested in education and served as first president of the Investment Dealers' Association Canadian securities course, which still sets the educational standards for securities brokers. He later chaired the Toronto Stock Exchange's educational committee and lectured at McGill University.

These and other contacts in the educational field helped him last winter, when Vilim decided he would drop all his other commitments to establish a management school in Prague. Vilim flew to his former homeland and, with the help of Canadian Ambassador Barry Mawhin-

ney, got to meet department heads at the Prague School of Economics. Over the past six months, an executive development program has evolved, which will offer four different options of study.

"The main idea right now," he told me just before leaving again for Prague, "is to help people fast, to get some understanding of Western business methods and exactly what running a market economy is all about. We can't take the usual number of years to produce MBAs, so we'll be taking groups of middle managers through the school to give them a feel for what it's like to budget, what cash flow means, and how to draw up a business plan."

The courses will include two-week programs for 50 middle managers in marketing and finance; five-day seminars for senior managers on the theory of modern entrepreneurial techniques; yearlong sessions for management trainees, which will include terms in Prague and Toronto; and, eventually, BSA (Business School Administration) and MBA degrees, lasting four and two years, respectively.

Faculty for all this activity will be shared by York and the Prague institution, with funding from private Canadian sources (Tom Bata is expected to be a major contributor) and \$1 million expected from Ottawa—an amount already budgeted for similar grants to Hungary and Poland. Interestingly, most of the textbooks used in each of the courses will be in English, which it turns out was Czechoslovakia's underground language. Students for the past 40 years have taken their compulsory Russian lessons at school, then gone home to listen to Radio Free Europe and other Western propaganda outlets.

Although the Prague School of Economics was not recognized as a university because business was not considered a legitimate subject for higher education, its status is currently being upgraded. One of Vilim's long-term plans is to use the school not only as a teaching centre but as a resource for teaching marketing and management courses. He is also planning to become a management consultant in Prague and will help sponsor a conference in Toronto and Los Angeles this fall for 250 Canadian and American business leaders on how to do business in Czechoslovakia.

At the same time, he intends to bring over 20 Czechoslovak managers—organized by Enterprise York—for a summer term at York University, with financial help from the provincial and federal governments. They will travel the country and watch how Canadian business operates on the spot.

For a crash course on how to start and operate your own small businesses, Vilim is using a video sponsored by the Bank of Montreal. "The Czechs are terribly excited about it," he says. "They're not even waiting for the translated copy to be finished or for government legislation that will actually allow them to go into business for themselves."

Still, the question remains whether the Czechoslovak mentality can adopt itself to the harsh Darwinian world of competitive business. "I've now been in Czechoslovakia twice for 30 days at a time," says Vilim, "and I can tell you the Czechoslovak government is doing some extraordinary things in the way of conditioning the population on what to expect. They're extremely realistic and well prepared for the inevitable hardships. They also know that it's the price of their newly won freedom."

The Prague government has been almost ecstatic in supporting the Vilim initiative because it knows that, without it and similar educational efforts, its brave revolution can never succeed. George Vilim made his fortune in Canada but now, like many of his compatriots in Eastern Europe, he feels he must give something back to his home country. It's a sentiment that more Canadians should follow.

MACLEAN'S/MAY 7, 1990

Kam zmizela bezpečnost?

Československo a Praha měly vždycky v turistickém ruchu jed-
no obrovskou devizu. Byly považovány za nejbezpečnější v Evropě.
To nám zvyklo kredit především mezi návštěvníky ze západní
Evropy, kteří byli mnohdy až šokováni tím, že se mohou veče-
roz bez obav procházet centrem Prahy. A jak je to dnes?

Za sto dní,
které uplynuly
od začátku ro-
ku, museli řa-
ditelé hotelů
v centru města
podepsat více
protokolů

o okradení a
přepadení svých
hostů či vykra-
dení jejich auto-
mobilů než za deset předchozích
let dohromady. Mezi oběťmi by-
la i řada oficiálních osobností,
které byly do naší země pozvá-
ny (namátkou — dva američtí
kongresmeni, manželka člena
vlády USA, kníže Lichtenstein
atd.). Několikanásobně zvýšená
kriminalita v Praze se objevuje
už i na stránkách zahraničního
tisku. Po setkání se na Václav-
ské náměstí a na pěší zónu ne-
odvažují ani Pražané (svědčí
o tom například poloprázdná kina
na večerní představení). Stěry
vlivu si tu totiž rozdělili vekslá-
ci, pašáci, prostitutky, Rómové,
Vietnamci, pankáči a podobné
skupiny. Náprava je zatím v ne-
doblednu. Vnitroministerké pú-
tky FMV se dostávají až do parla-
mentu a Pražané i turisté se

města začínají bát. Hamlet by
asi podotkl: »Je co? Shnilého ve-
státě pražském...«

K incidentu na Václavském náměstí

Tiskový mluvčí Správy SNB
hlavního města Prahy a Středo-
českého kraje sdělil: 1. května
1990 se sešlo po 22. hod. na
Václavském náměstí v Praze i
kolem 200 příslušců tzv. skla-
neads a hnutí Punk, kteří ces-
tou od Muzea k Městku postup-
ně napadali spolunávštěvníky
pleti. Občané romského původu
a příslušníci VSR zároveň opa-
dli prostor náměstí. Při inciden-
tu však došlo k napadení dvou
turistů snědš pleť z Kanady a
k jejich útěku na zřeví. Hlídky
VB zabránily dalšímu útoku.
Postižení cílně byli ošetřeni v
nemocnici Na Františku s po-
hmožděninami a tržnami ran.
Na místě události VB zadržela
dva z nejaktivnějších účastníků
incidentu. Proti jednomu z nich,
21letému K. L. z Prahy 10, pru-
bíhne další vyšetřování pro pode-
zření ze spáchání trestného či-
nu.

„Jediná a poslední služba, kte-
rou může ještě komunistické
hnutí prokázat lidsrvu, spočívá
v tom, že se bez násilí a krve-
prolití odebere na smetiště svě-
tových dějin.“
LUDEK PACHMAN, osobní porad-
ce předsedy ČSL

"Večerní Praha" 25. dubna 1990.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	\$ 17:00
Zámorí lodí ...	\$ 20:00
Zámorí letecky ...	\$ 30:00

JEDNOU VĚTOU

Presi-
dent Ha-
vel poskytl interview Sonji Sinclairové
/sestře prof. muzických umění Oscara Mo-
rawetze/. Vyšel v "Maclean's" 30.4.--Pě-
vec Jan Rubeš, rodák z Volyně v ČSFR, bu-
de 6.6. slavit "70". Gratulujeme mu, jen
neměl zpívat tu sov. hymnu při hokeji.--
2.6. oslaví Jiřina Kubánková ve Victo-
ria, BC, své 82. narozeniny.--Na 12.5. při-
padly 85. narozeniny Fr. Janáka na Batavě.
--Redaktorem sep. listu "Slovak Times" je
PhDr. Andrej Gajdoš; list začal vycházet

V Torontě.--Dana Fišerová /res. Thornbury, Ont./ navštívila Pardubice a na kurtech juniorek si
zahrála tenis. Doma se jí líbilo.--Dámský odbor v Torontě ospořádal hodnotný večer na paměť
obětí komunismu; dobrou přednášku měl Zdeněk Otruba, člen K-231. Program byl obohacen vystoupe-
ním žáků Masarykovy doplňovací školy a flétysty Brunnera.-- Manželé Procházkovi ze St. Cathari-
nes, Ont. vyhráli v loterii Diners klubu 2 letenky do Evropy. Kouká z toho cesta do Českosloven-
ska.-- Toronto Operetta Co. má 7.9. na programu "Cikánského barona". Další info: 920-6705.-- 24.
5. proběhl zajímavý seminář o možnostech emigrace ze země středí a vých. Evropy do Kanady v Del-
ta Chelsey Inn v Torontě. Souhrnný záznam lze dostat na č. 961-4617.--"Toronto Star" přinesl 27.
4. delší článek o prof. Škvoreckém "Writer plans Czechoslovak return". Z textu je jasné, že dotyč-
ný plánuje jen návštěvu ČSFR.--Toronto navštívil šéftrenér Čs. ten. asociace Fr. Zlesák. Sešel se
m.j.s. hlavním sport. redaktorem "Sun-u" Jiřím Grossem.--Dubček a Černogurský byli v Torontě 9. a
10.5. Pak odjeli /s 20ti dalšími potentáty/ do USA.--Rev. Vlad. Řechka má novou adresu: 344 Caniff

Dětský letní tábor na Masaryktownu

1.-21. července

Nevýdělečný letní tábor dotovaný Masarykovým ústavem (MMI)
přijímá děti od šesti do dvanácti let.

Naším cílem je udržet československou pospolitost.

Vaše děti si zvyknou na užívání češtiny a slovenštiny v každodenních
situacích.

Dětský letní tábor nabízí:

vyuku češtiny, sokolské cvičení, sportovní náplň, kolektivní hry a
táboračky, zkušené vedoucí, českou kuchyni, krásné prostředí s
vlastním bazénem, výlety do Toronta a ontarijských provinčních
parků, rodinné prostředí s důrazem na samostatnost, soběstačnost
a spolupráci s ostatními dětmi, vyzvednutí mimotorontských účastníků
tábora na letišti.

Předběžná cena pobytu je CDN \$ 165,- na týden.

(Ze sociálních důvodů můžeme cenu snížit).

Volejte Oigu Zátovkaňukovou (416) 273-9621 nebo Kateřinu
Makovcovou (416) 763-6393.

Přihlášku obdržíte na adrese: Dětský tábor MMI, 450 Scarborough
Golf Club Rd., Scarborough, Ont., M1G 1H1, tel.: 439-4354.

Přihláška na letní tábor na Masaryktownu

Jméno dítěte: _____

Datum: _____

Adresa trvalého bydliště: _____

Telefon domů: _____ Do zaměstnání _____

V případě nepřítomnosti rodičů v nouzové situaci můžete

kontaktovat:

Jméno: _____

Adresa: _____

Telefon: _____

Termín, na který přihlašuji dítě: 1-7 7, 8-14 7, 15-21 7 1990

Nástup do tábora je v neděli mezi 18 a 19 hodinou, tábor končí v sobotu v 10 hodin.

Cena pobytu za týden je \$ 160. Zůstává-li dítě přes víkend, je ještě
doplatek \$ 30.

Podpis rodičů: _____

Sympatický Václav Dušíčka /na obrázku vlevo/ se ve
volbách v České a slovenské federativní republice
/ČSFR/ uchází o místo poslance v Praze 4. Sešel se
nedávno s krajaný na Masaryktownu. Objasnili mnohé nám
neznámé věci, včetně problémů s pitnou vodou. Kandidu-
je za Republikánskou Unii, která je afilována k tzv.
Svobodnému bloku /kandidátka č. 6/. Je to v podstatě
strana umírněného konservatismu. Vedle této strany
jsou ve Svobodném bloku také tyto další strany: Strana
ústavní demokracie, Demokratická strana Československa,
Strana čs. neutrality, Sdružení sv. Václava a Strana svo-
bodných demokratů. Republikánská Unie se zasazuje o
obnovu principů svobodné, demokratické a nezávislé re-
publiky a podporuje svobodný rozvoj individuality člo-
věka ve všech sférách života. Vydává čtvrtletník
"Republikánské Listy". Kontaktní adresa je: Široká 14,
110 00 Praha 1, tel. 232-55-45.

List za oceán

PARDUBICE (vhr) — Koordi-
nační centrum OF v Pardubicích
vydává své noviny, nazývají se
List. V nákladu 3000 výtisků po
dvanácti stranách na formátu
A4 informuje své čtenáře o za-
jímavých událostech, o činnosti
OF. List rozšiřovali nejprve kol-
portéři, nyní PNS. Putuje ale
také až za oceán, do Kanady.

Občanskému fóru se totiž po-
dařilo navázat kontakt s panem
Mirko Janečkem, vydavatelem
Kanadských listů. Jedná se o ne-
závislý měsíčník, vydávaný v češ-
tině a angličtině v Torontu pro
krajany, aby měli přehled o tom,
čím dnes žije jejich bývalá vlast.

V Pardubicích na oplátku za-
se čtou Kanadské listy. V nich
se kromě jiného dozvěděli
o osudu našich západních leteců,
paraskupin i vojáků západní ar-
mády, o vojenských procesech
v Československu po roce 1948 a
jiné zajímavosti.

Alois Fogl, poúnorový
exulant a resident Mon-
treálu, se 20.5. dožil
ve zdraví svých 65. na-
rozenin. Je znám jako
obětavý národní a so-
kolský pracovník. Poohá-
zěl z Mistrovíc u Ústí
n. Orlicí, ale po 2. válce
se usadil v Lubech u
Chebu.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad \$30,000

Všechny vklady jsou pojištěné
u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno: pond., úterek a pátek 10-7; úterý a středa 10-5;
sobota 10-2.

kultura

O zdar vzpomínky na gen. Milana R. Štefánika 5. května na Masaryktownu se zasloužili tito tři nadaní umělci: zleva - zpěvák Pavel Chvostek, kytaristka Anička Chvostková a houslista /a otec obou předchozích/ Milan Chvostek. Zajímavý projev o gen. Štefánikovi měl Ctirad Vrána. Konferenciérem byl Ján Stríček. Rušil jen rámus hostů vedle.

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...

T.O. STREET
Q.E.W.
Niagara
225 Niagara St.
ST. CATHARINES
646-7300
George & Mana Benes

NAŠI V USA

Dne 11. června oslaví své 65. narozeniny nezmar-sportovec a šéf čs. rozhlasu v Clevelandu, OH, Zdeněk Pražák. Je znám jako mluvčí čs. sportovců v zahraničí. -- 10. 7. tomu bude už 10 let, co v Chicagu zemřel vynikající Sokol, Karel Prchal. Před 5ti lety zemřel JUDr. Jaroslav Navrátil. Byl z poúnorové vlny a vyučoval na Masarykově universitě v Ludwigsburku v letech 48-49. -- 19. 5. tomu bylo 25 let, co na Floridě zemřel známý sochař Albín Polášek, autor sochy Radegasta na Radhoštu. Jeho galerie ve Winter Parku láká tisíce návštěvníků. -- 8. 5. tomu bylo 20 let, co zemřel dr. Adolf Procházka, manžel Heleny Koželuhové a poslanec lidové strany. -- V květnu t.r. by oslavil své 90. narozeniny prof. Jan Žemla z Pardubic, vedoucí protikomunistické odbojové skupiny po únoru 48. Zemřel v Efers na Floridě 12. 8. 1977. -- Karel Stopka, res. Kalifornie, nám ze staré vlasti poslal kupu novin, nálepek a pod. Jsme mu vděční. Zmíněl se, že návštěva populárního papeže posílila šance koalice křesťanských demokratů a lidovců ve volbách. -- "Čs. týdeník" redigovaný Petrem Biskem má výbornou grafiku a zajímavý obsah. Adresa: 26 Gruber Drive, Glen Cove, NY 11542, USA. V minulém čísle list přinesl zajímavý rozhovor s novým pražským primátorem Kořánem. -- Nejznámějším čs. filatelistou v USA je Tony Cífka, Room 326, 1554 California St., Denver, Colo. 80202, USA. Tel. /303/ 629-5182. -- Kraljan Henry Kallan vlastní hotel Wales v New Yorku. -- Na hud. večeru v San Diegu, CA. vystoupili: tenor David Adams a zpěvačka Patricia Berlin. Večer se pořádá 25. 3. Pod záštitou Přátel čs. hudby. Na programu byl Dvořák, Janáček a Novák. -- List "Respekt" č. 4 přinesl zajímavý článek o O. Rambouskovi, res. státu NY, "Příběh agenta chodce". Zmíněný se pohyboval jako ozbrojený agent CIC mezi záp. Německem a Československem. Nakonec byl chycen a dlouho seděl. Nyní se šel podívat na místa, která v 50. letech jako "chodec" znal. Měl krycí jméno Jiří Malina a čs. tisku prozradil, že v té době přecházelo denně hranice oběma směry 100 agentů; z nich průměrně 5 bylo čs. orgány zatčeno. -- List "Noviny" přinesl zajímavého "Stručného průvodce pro návštěvníky Československa". Ukázková čísla si lze nezávazně vyžádat na adrese: "Noviny", POBox 311, Keasby, N.J. 08832, USA. V redakci: Július a Marika Kalnoky, Jan Krondl, Helena Sládeková a Josef Stainer. -- Ilja Gregor má adresu: 11064 Edgewood Dr., Sun City, AZ 85351, USA. Tel. /602/ 972-2725. -- Dr. B. Bunža se přestěhoval. /190-17A, 69 Ave., Fresh Meadows, NY./

Pojištění je věc důvěry

40 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 300, ETOBICOKE, Ont.

M9B 6J8.

Východně od 427.

In business, timing is everything. Now is the best time to get ready for the proposed GST.

Help starts with this GST information kit, mailed to businesses across Canada.

If you didn't get yours, or if you have any questions, call now:

1 800 267-6620
9 a.m. - 5 p.m. Mon. - Fri.

Or pick up a kit at your nearest post office.

Telecommunications device for the hearing impaired: **1 800 465-5770**

Prepare Early

- You'll receive information on how the proposed GST applies to your business.
- You'll have plenty of time to choose the administrative options most convenient for you.
- You'll know how to take advantage of tax rebates on the Federal Sales Tax.

- You can get help to adapt your accounting system and prepare your staff for the change.
- As well as getting information and help in person or by phone, you can reach a GST question and answer data base via PC. Call: **1 800 267-4500**

Revenue Canada is ready to help you understand and prepare for the proposed GST.

Canada's GST. It's good business to prepare now.

Revenue Canada
Customs and Excise

Revenue Canada
Douanes et Accise

Canada

O LETCÍCH

Ministr národní obrany udělil plukovníké hodnosti několika západním letcům. Jsou mezi nimi Snídal, Konopický, Krezek, Hořejší, Irving a Bachůrek. Generály letectva se stali: Fajtl, Mrázek a Kocfelda. -- Do našeho let. archivu jsme zařadili vzácnou knihu, kterou nám daroval Raimund Půda: "Allies in Arms-The Battles for Freedom", 158 stran, která vyšla v omezeném nákladu v r. 1941. Má znamenitou kapitolu o Československu a o Čechoslovácích. Také vyjimečné fotografie gen. Ingra, Viesta a let. vice-maršála Janouška. -- Stále nemáme adresu vdovy po letci Vaškovi ve Skotsku. Kdo pomůže? -- Býv. příslušník 68. peruti RAF, Fridolín Gemrot, zemřel v Ostravě 6. ledna 1990. Bylo mu 71 let. -- "Svob. Slovo" přineslo článek o F. Fajtlvi "Spisovatelem proti své vůli". Je tam i zajímavá informace o gen. Goliánovi během SNP. -- U 544. perutě pro fotoprůzkum létaly dvě české posádky. Jako první nastoupila dvojice Kučera-Filip. Jiří Kučera pocházel z Roudnice n. L. a sloužil před tím u 238. a 313. čs. /perutě. Navigátor Oldřich Filip, nymburský rodák, přišel od 311. čs. bomb. perutě. Druhá posádka Kepka-Vokoun přišla do Bensonu koncem srpna 44. Ferdinand Kepka pocházel z Merklína u Přeštice a přišel z 544. a od 311. Jeho navigátor Karel Vokoun byl z Přerova. Všichni létali na typech Mosquito, často nad polským a čs. územím. -- Miloslav Pajer byl autorem několika zajímavých článků o záp. letcích v "HR", jako např. seriál "Příprava k boji". -- U RAF byl prý Říša Bok, který se po návratu domů dal ke komunistům. -- V provincii se na balkónu Melantricha na Václavském náměstí vedle Václava Havla znenadáni objevil Jan Wiener, býv. příslušník 311. Před lety napsal zajímavou knihu o atentátu na Heydricha a žije poblíž Bostonu v USA. -- Televisní programy o záp. letcích v ČSFR mají znamenitou úroveň a veřejnost je sleduje s velkým zájmem. Jako odborní poradci se uplatňují zejména Fajtl, Konopický, Mrázek a inž. Ladislav Snídal. -- S V. Kordou se 5. 4. sešli v Domě slovenské kultury je dávní kamarádi Hofrichter, Konopický, Mrázek, A. Šiška a několik dalších. Bylo to dojemné - to nám napsala Yveta Irvingová, která u toho byla a slíbila nám fotografii. -- Jirka Levý nám poslal 5. číslo "Leteckého archivu Jižních Čech". Přináší podrobný životopis Jar. Taudyho, nar. 30. 7. 1909 v Soběslavi u Táboru. -- Prof. Rychetský poslal do USA fotografie místa, kde koncem války havaroval am. letec Margetts s letounem P-51 /Mustang/, poblíž Pelhřimova. Byl zraněn a léčil se v místní nemocnici. /Personál nemocnice se domnívá, že mohlo jít o kanadského letce. / Z nemocnice si pilota odvedlo Gestapo a jeho příbuzní nyní pátrají po jeho dalším osudu. -- Letectví nadšenci v Humpolci se připojili k občanům, kteří prosadili 4. postavení sochy TGM. -- Na pamětní desce Železáren v Hrádku u Rokycan jsou nyní jména dvou záp. letců: Ant. Škachy a Fr. Pokorného. -- Pí. Loucká, vdova po Františkovi, nám dala k dispozici rukopis "Památce padlých 1. pluku", kde jsou zachyceny osudy těchto jednotlivců: Vaculík, Mráz, Motyčka, Borovec, Michal Minka. -- V článku M. Bravenca "W-X Start Povolen" je vyličen život Josefa Pavelky. -- Máme doklady ze zajetí o kpt. Erazimovi Veselém. Od 4. do 14. září bude zásluhou A. Strejčka a jeho přátel zajímavá let. výstava v Kralupech. /Měl radost, že v Praze si vyměnil několik slov s Vaškem Kordou. / -- Vyšly najevo podrobnosti o masakru sestřelených am. posádek z letadel sestřelených Němci nad Slavičínem. Stalo se to 29. srpna 1944. Němci zastřelili na zemi 28 letců a jen 8 zajali. Nad hromadným hrotem byl postaven malý památník. Dokumentaci o masakru shání A. Rychlík z Vizovic. -- Existuje čs. verze útěku zajatých spojeneckých letců ze Saganu; přeložili jsme ji do angličtiny pro kanadskou organizaci let. veteránů. -- Z pražských archivů máme výpovědi býv. zajatců, kteří byli hned po osvobození dopraveni do Anglie. Vyslýchal je pplk. Kordula, mjr. J. Šejbl a por. V. Cupák /jako zapisovatel/. Jde o tyto muže: Jar. Zafouk, Fr. Petr, Otakar Černý. Posledně jmenovaný se zmínil, že jeho letoun byl nejspíš ještě na letišti v Anglii sabotován, protože během letu nastal výbuch, který poškodil elektrické zařízení. Vyšetřováním se zjistilo, že sabotáž mohl udělat jistý Ir nebo jistý Čech. Při výslechu byl přítomen škpt. let. B. Kimlička. -- Podle A. M. v Louckého knize chybí 2 čs. letci: Boh. Novák, který zahynul při cvičném letu 15. 10. 1943, a Pavel Bureš, který padl jako příslušník RCAF a je pohřben ve Vancouveru, BC. -- K čs. letectvu byli na samém konci války přijímáni také býv. něm. vojáci české nebo smíšené národnosti, kteří se octli v zajetí Spojenců. -- V článku "Sekáč Weber" /" je zmínka o strážmistři Kohlíčkovi, který ve vojenské věznici na Mírově vítal vězněné čs. důstojníky, hlavně letce, slovy: "Toto je tábor likvidační!" /"Signál", č. 4/90, str. 11/. Nelidské zacházení na Mírově a tento výrok potvrzují dosud žijící svědkové Fajtl, Ota Hrubý, F. Weber, Z. Procházka a další. /Pan Kohlíček se v r. 69 "ztratil" na západ a žije v Bradfordu, Ont. / -- Josef Hirschhorn je jeden z mladých let. historiků, kterému se povedlo zachránit řadu zajímavých dokladů o našich záp. letcích. Má nyní přístup do Voj. historického ústavu v Praze. -- Seznam knih s let. tematikou zašle: M. Lavigne, WAR BOOKS, POBox 222, Victoriaville, Que. G6P 6S8, Canada. -- Smutné zkušenosti z 50. let letce Jana Irvinga jsou zachyceny v článku "Ztracená léta nám nikdo nevrátí!", z pera S. Stiborové. -- Třetí zleva na fotce osvobozených vál. zajatců v Anglii /"KL", duben 90/ je K. Trojáček. / Jeho letoun byl sestřelen během prvního náletu našich na Berlín. / -- V Turnově vychází v místním tisku seriál "Neohroženě vzlétli...", z pera ing. Jar. Cirkla a Oldřicha Šimka. -- Mír. Pajer píše seriál v "HR" "Posily pro čs. letectvo v RAF". -- Doma by měla vyjít knížka V. Šikla "Praha v kleštích". Je moc poučná. -- 8. 12. 41 byl vál. soudem v Anglii projednáván případ Sgt. Šimůnka. Oč šlo? -- V Pardubicích vyšel článek "Ltec Alois Volek", z pera Jana Němečka. -- "75" oslaví letos 27. 8. Vic Bergman od 310., ve Scarborough, N. Yorkshire. Je z Domoušic, okres Louny.

JEDEN ZE STATEČNÝCH

MUDr. Eda Kudrnka měl pohnutý život. Narodil se ve Vysokém nad Jizerou, gymnázium absolvoval v Chrudimi. Studoval pak v Praze medicínu, ale krátce před promoci byly vysoké školy zavřeny. Odešel přes Maďarsko a Jugoslávii do Francie, kde se připojil k čs. vojsku. Účastnil se bojů na Loiře jako příslušník kulometné roty. Za záchranu a ošetření kamaráda byl vyznamenán frans. vál. křížem. V Anglii se přihlásil do para kursu a promoval v Oxfordu jako lékař. Byl přidělen jako takový k nově utvořené 312. čs. stíhací peruti. Pak sloužil u různých angl. útvarů. Válku skončil jako Squadron Leader ve zdravotní centrále v Londýně. Po osvobození Prahy se uplatnil v Ústavu let. zdravotnictví jako pplk. V r. 49 je jako "západák" propuštěn a začal pracovat jako civilní lékař v Palackého ulici v Praze. Je známo, že pomáhal lidem postiženým kom. režimem. Byl zatčen, odsouzen na 10 let a ztratil majetek. Po pěti letech byl propuštěn na svobodu a dostal místo jako závodní lékař. V té době dostal 2 srd. záchvaty a odešel do lázeňské služby v Krušovicích u Liberce. Ve věku 70ti let onemocněl rakovinou slinivky. Byl převezen do Prahy. V té době se o něho starala Yveta Jollet, ošetřovatelka z lázní Libverda. Po delším utrpení zemřel. Jeho četní přátelé se s ním rozloučili 20. 2. 1985 v pražském krematoriu. /Fotografii dr. Kudrnky a informace o jeho pohnutém životě nám zaslal Josef Hořejší z Prahy-Vršovic. /

Tento sympatický muž je nový ředitel Royal Air Force Museum v Hendonu u Londýna, dr. Michael A. Fopp. Narodil se ve Sleafordu 28. října 1947. Jeho otec byl Squadron Leader. Oženil se v r. 1968 a má syna. Do školy chodil v Readingu. Na londýnské univerzitě dostal tituly MA a PhD. V letech 1964-66 byl u Metropolitan Police Cadet Corps a až do r. 1979 u Metropolitan Police. Pak pracoval v Battle of Britain Museum do r. 1985. Začal přednášet na univerzitách a v historických společnostech. Šéfem největšího angl. leteckého musea v Hendonu se stal v r. 1988. Před vydavatelem t. l. min. říjen prohlásil, že se nesmírně těší na čs. letecké veterány z Československa a že je pustí do musea zcela zdarma a že se postará o jejich pohoštění. Napsal celou řadu knih a jeho koníčkem je čínské vaření a - létání. Jeho adresa: 180 Abbotts Rd., Abbotts Langley, Boxford, Herts. Rád přijme jakékoliv dokumenty od býv. čs. RAF letců..

Během své návštěvy Anglie navštívil čs. prezident Václav Havel také čs. vojenský hřbitov v Brookwoodu. Po jeho pravici kráčí Šula-Soukup a za ním je Josef Šnajdr. V baretu je mjr. gšt. Míla Kašpar, předseda Čs. Obce legionářské v zahraničí. /Foto: Míla Liškutín. /

je zmínka o strážmistři Kohlíčkovi, který ve vojenské věznici na Mírově vítal vězněné čs. důstojníky, hlavně letce, slovy: "Toto je tábor likvidační!" /"Signál", č. 4/90, str. 11/. Nelidské zacházení na Mírově a tento výrok potvrzují dosud žijící svědkové Fajtl, Ota Hrubý, F. Weber, Z. Procházka a další. /Pan Kohlíček se v r. 69 "ztratil" na západ a žije v Bradfordu, Ont. / -- Josef Hirschhorn je jeden z mladých let. historiků, kterému se povedlo zachránit řadu zajímavých dokladů o našich záp. letcích. Má nyní přístup do Voj. historického ústavu v Praze. -- Seznam knih s let. tematikou zašle: M. Lavigne, WAR BOOKS, POBox 222, Victoriaville, Que. G6P 6S8, Canada. -- Smutné zkušenosti z 50. let letce Jana Irvinga jsou zachyceny v článku "Ztracená léta nám nikdo nevrátí!", z pera S. Stiborové. -- Třetí zleva na fotce osvobozených vál. zajatců v Anglii /"KL", duben 90/ je K. Trojáček. / Jeho letoun byl sestřelen během prvního náletu našich na Berlín. / -- V Turnově vychází v místním tisku seriál "Neohroženě vzlétli...", z pera ing. Jar. Cirkla a Oldřicha Šimka. -- Mír. Pajer píše seriál v "HR" "Posily pro čs. letectvo v RAF". -- Doma by měla vyjít knížka V. Šikla "Praha v kleštích". Je moc poučná. -- 8. 12. 41 byl vál. soudem v Anglii projednáván případ Sgt. Šimůnka. Oč šlo? -- V Pardubicích vyšel článek "Ltec Alois Volek", z pera Jana Němečka. -- "75" oslaví letos 27. 8. Vic Bergman od 310., ve Scarborough, N. Yorkshire. Je z Domoušic, okres Louny.

O VOJÁČÍCH

Protože jsme jeho fotografii v "KL" přinesli nedávno, omezuje se základní data: Narodil se v Brně. Vystudoval reálku a pak šel k ženistům a k dělostřelcům. Univerzita: kurs so-

Mimořádný sjezd ČSPB

PRAHA (se) — Kriticky zhodnotit působení snazu, zejména v uplynulém normálním desetiletí, kdy po krátkém vzepětí z let 1968–1969 zcela poklesl na úroveň převodového mechanismu totalitního systému, je jedním z cílů nového OV Svazu bojovníků za svobodu. Uvedl to v projevu domovadní předseda generál Kužel na mimořádném sjezdu ČSPB, který se konal včera v Praze. Politickou linii minulých desetiletí určovala dosazená normalizační garnitura. Byl uznáván jenom komunistický odboj, i když v boji za svobodu našich národů nebyl zdaleka jediným. ČSPB se ztratil odkazu předních bojovníků, kteří byli posláni po roce 1948 mezi prvními — dr. Horákové, generála Píky, kapitána Nechanského, generála Kulvašera a V. Klemence. To všechno čeká nyní na důslednou nápravu. Také ta bude jedním z úkolů nového OV, který byl včera zvolen po dlouhé diskuzi.

Delegáti schválili nový název ČSPB: nepříliš poněkud český svaz bojovníků za svobodu. Nově byl zvolen předsedou generál Václav Kužel a také týdně. Hlas revoluce bude vycházet z novým názvem — jako Hlas svobody.

"85" se dožil 25.4. plk. Karel Procházka v Harare /Zimbabwe/. Protože jsme jeho fotografii v "KL" přinesli nedávno, omezuje se základní data: Narodil se v Brně. Vystudoval reálku a pak šel k ženistům a k dělostřelcům. Univerzita: kurs sociálně-politických věd; další kurs v Cambridge /učitelem byl Sir E. Barker/. Pozoruhodná byla jeho kariéra po válce: pod gen. Ingrem řídil z Anglie angl. zpravodajskou síť, v které byl nejen znamenitý Vašek Cukr a Mirek Plaňava /jako mjr. M. Poyser/, ale i zrádce Zbytek. K významnému životnímu jubileu mu upřímně gratulujeme. -- 22.4. tomu bylo už 30 let, co v USA zemřel gen. Hasal-Nižborský. -- V "HR" se objevil pravdivý článek o podílu Vlasovců při bojích o Prahu v květnu 45, z pera S. Zámečnicka. -- Pravdivý profil gen. H. Píky byl v "HR" č. 12 z pera dr. Z. Valíše. Článek má název "O životy zakarpatských Ukrajinců". /Neměli bychom spíš psát o Karpatských Rusínech? V záp. zemích si tito naši býv. spoluobčané říkají zásadně "Carpatho-Rusyns". -- Oprava: po útěku z Leopoldova se do záp. Berlína dostal P. Raichl a Josef Chalupa. Bureš a Gavenda přešli do záp. Německa. Hvasta se skrýval u slovenských horálů, pak se mu povedlo "vklouznout" na am. velvyslanectví v Praze a to mu později vymohlo legální odchod do USA. /On jediný hranice překonávat nemusel. /

Mimoriadnemu zjazdu SZPB, ktorý rokoval vo štvrtok v Bratislave, poslal list predseda Demokratickej strany Martin KVETKO:

Vážení priatelia, prihovám sa vám nielen ako dlhoročný politický pracovník, ale predovšetkým ako jeden z účastníkov nášho odboja v Slovenskom národnom povstaní a jeho príprave. K tomu odkaz sa osobne s hrdosťou hlásim, a usiloval som sa vždy konať v jeho duchu. Žiaľ, dlhoročný systém vlády jednej strany, ktorý ma prinútil ísť do emigrácie, a tu doma prenasledovať mnohých čestných účastníkov odboja, krola ublížiť vedúcim činiteľom povstaleckej armády a účastníkom západného zahraničného odboja, zdeformoval odkaz národnoslobodzovacieho odboja. Potláčal jeho národné a demokratické tradície a v značnej miere zneužíval odbojárske organizácie, a) Zväz protifašistických bojovníkov ako nástroj totalitnej moci. Takto sa zväz aj navenok prejavoval, keď ešte dodnes si sám pridáva k názvu, že je nositeľom Rodu víťazného februára, čo je pre demokraticky zmýšľajúcich členov neprijateľné.

Nazdávam sa, že účastníci odboja majú povinnosť začínať s pokriveným výkladom odkazu aj prietehu národnoslobodzovacieho boja, ukázať, aký bol skutočný demokratický, protitotalitný, slovenský národný a štátno-československý. Postaral sa o morálnu a politickú rehabilitáciu všetkých, ktorým totalitný režim ublížila. Tým znovu postavíme náš odboj na miesto, ktoré mu historicky v našom národe patrí.

Pre Zväz protifašistických bojovníkov to znamená jednoducho sa rozísť s ideológiou aj praxou totalitnej moci, rehabilitovať prenasledovaných účastníkov odboja, poslať do svojho čela ľudí, ktorí sú zárukou toho, že spoločne so všetkými demokratickými silami budú pracovať na obnove hodnôt demokracie a slobody, za ktoré sme viedli národnoslobodzovacie boj. Na tejto platforme sa môžu stať všetci účastníci odboja, ktorých budúcnosť nášho národa a našej republiky leží na srdci.

So želaním všetkého najlepšieho váš
MARTIN KVETKO,
predseda Demokratickej strany

Neztrácejte čas

Ještě dnes potřebujete novou Ontario Health card!

Jestliže jste ještě neobdrželi váš Health Card Information Kit, neztrácejte čas! Vyzvedněte si jej na kterémkoliv Canada Post Office, nebo na některé z následujících lokalit. Vyplňte formulář a hned jej pošlete zpátky k nám a my vám pošleme vaši novou osobní Health Card, která nahradí váš nynější OHIP lístek.

CITY	TELEPHONE NUMBER	ADDRESS
Barrie	(705) 726-0326 1-800-461-7597	30 Poyntz St. L4M 3P2
Hamilton	(416) 521-7100 (416) 1-800-263-2197 (519) 1-800-263-2187	119 King St. W. PO Box 2280, Stn. A L8N 4C8
Kenora	(807) 468-2869 1-800-465-1141	100 Main St. S P9N 1S9
Kingston	(613) 546-3811 1-800-267-0933	1055 Princess St., PO Box 9000 K7L 5A9
Kitchener	(519) 745-8421 1-800-265-2385	Canada Life Square Main Floor, 235 King St. E. N2G 4N5
London	1-800-265-4703	PO Box 5700, Stn. A N6A 4L6
Mississauga	(416) 275-2730 (416) 1-800-387-9468, (416) Zenith 96420	201 City Centre Drive PO Box 7020, Stn. A L5A 3M1
Oshawa	(416) 434-3700 (416) 1-800-263-3814 (613, 519, 705) 1-800-263-3952	Exec. Tower Oshawa Centre 419 King St. W., PO Box 635 L1H 8L4
Ottawa	(613) 783-4400 1-800-267-1912	Fuller Building, 75 Albert Street K1P 5Y9
Owen Sound	(519) 376-6447 1-800-265-3190	981 2nd Avenue E N4K 2H5
Peterborough	(705) 743-2140 1-800-461-1934	Park Lane Plaza, 815 High Street K9J 8J9
St. Catharines	(416) 682-6658 1-800-263-4973	59 Church St., 3rd Floor L2R 3C3
Sarnia	(519) 337-2348 1-800-265-1453	452 Christina St. N. N7T 5W4
Sault Ste. Marie	(705) 759-8598 1-800-461-2215	205 McNabb St., 2nd Floor Ste. 205 P6B 1Y3
Sudbury	(705) 675-4010 1-800-461-4006	199 Larch St., 8th Floor P3E 5R1
Thunder Bay	(807) 475-1351 1-800-465-5067	435 James St. S., PO Box 5000 P7C 5G6
Timmins	(705) 264-5388 1-800-461-9829	36 Pine St. N., 101 Mall, Ste. 110 P4N 6K6
Toronto	(416) 482-1111	2195 Yonge St. at Eglinton PO Box 1700, Stn. A M5W 1G9
Windsor	(519) 258-7560 1-800-265-4840	1427 Ouellette Ave N8X 1K1

Více informací získáte na nejbližším úřadě Ministry of Health, nebo volejte zdarma Health Card informační linku: 1-800-268-1154. Telefonní zařízení pro neslyšící (TDD): 1-800-387-5559.

Ministry of Health
Ontario
Elinor Caplan, Minister
David Peterson, Premier

Když se po válce uvažovalo o tom, kdo zradil gen. Viesta a Goliána za SNP, objevilo se jméno por. dr. Varádyho, snad z parabrídy; tento muž byl v hodnosti poručíka Němci zatčen, ale po válce se vrátil do Bratislavy pod poslovenštěným jménem. Jakoukoliv účast na zajetí obou generálů pochopitelně popřel; důkazy chyběly. V této souvislosti zajímavý je článek z "MF" "Mrazivě ráno pod Chabencem". -- "Sametová revoluce" má potíže v Přerově. O nápravu se pokouší Jan Paroulek. Pomáhají mu: F. Kuchrýk, R. Brdička a R. Boháček. -- Ministr vnitra dr. Sacher poskytl informaci, že mjr. Mirek Plešmíd, pohřešovaný od ledna 1950, byl tajně 28.1.50 souzen jako člen "protistátní organizace Josef Pohl a spol.", byl odsouzen k smrti a popraven. Tělo nebylo vydáno rodičům, ale bylo uloženo do hromadného hrobu na hřbitově v Ďáblicích. Mjr. Plešmíd se narodil 15.10.1912 a za války sloužil na západě. -- "LN" přinesly 21.4. článek o popravách pěti čs. důstojníků gšt. v červnu 1949. Byli to: Karel Sabla, B. Hubálek, M. Jebavý, V. Sok a Josef Gonic.

VZPOMÍNÁME

Dne 16. května tomu bylo přesně rok, co v Torontě náhle zemřel býv. voják čs. zahraniční armády a obětavý vlastenec Josef Kytl. Mnoho lidí se s jeho odchodem ještě nesmířelo a vzpomínají na něho. Narodil se 27. srpna 1919 v Českém Kupučově na Volyni. Spolu se svým bratrem Jaroslavem se přihlásil do Svobodových jednotek, ale sloužil hlavně na Středním východě a v Anglii. Konec války ho zastihl při obléhání Durrkirku. Náš obrázek z r. 1988 ho zachycuje při rozhovoru s Otcem biskupem Jaroslavem Škarvadou v kostele sv. Václava v Torontě. Malá fotografie je z roku 1945 a zapůjčil nám ji jeho bratr Jaroslav. Zachycuje první setkání tří bratrů Kytlových po 2. válce v Mašťově v sev. Čechách. Zleva: Josef Kytl, Václav Kytl a Jaroslav Kytl, který sloužil ve Svobodové armádě. Bylo to šťastné shledání. V roce 1948 odešel Josef a Jaroslavem do exilu na západ a Václav byl čs. komunistickým režimem uvězněn na 6 let /byl v Jáchymově/. Josef Kytl odešel na věčnost, ale jeho rodina a bratři legionáři z Royal Canadian Legion, č. 601 /v čele s V. Dufkem/ na něho nezapomínají.

O PARAŠUTISTECH

"Studentský List" přinesl již 5 částí původní studie kolínského historika dr. Zd.

Jelínka, kterou nazval "Action-Station!". Je to v podstatě přehled českých para-skupin, vyslaných z Anglie a z Itálie na území Protektorátu Čechy a Morava, Slovenské republiky a jiných států v letech 1941-1945. Seriál je doprovázen mnohými, dosud neznámými fotografiemi. -- Změny k lepšímu uvítal také Jarda Klemeš s rodinou, býv. radista para-skupiny PLATINUM. Žije v Ústí nad Labem. -- V Jaroměři byl odhalen pomník padlým v 2. válce. Je na něm i jméno Oldřich Janko. To byl člen para-skupiny SULPHUR, který byl popraven v Terezíně 1. března 1945. Skupině velel npor. Ant. Horák, který skončil podobně a též den. Horák byl důstojníkem četnictva před válkou. -- Na dotaz sdělujeme, že rt. Jan Švachula byl původně určen do skupiny SULPHUR, ale nedůvěřoval Horákovi a do vlasti s posláním neletěl. -- Z Rožnova p. Radhoštěm se ozval Fr. Trpík, býv. člen para-skupiny GLUCINIUM. -- Robert Matula znal záp. vojáka Jana Fuchse v Šumperku a za války v Anglii. Zemřel před 16ti lety ve Winchesteru v Anglii; dnes tam žije jeho vdova Monique. -- Poradce pres. Havla ve vojenských věcech je v kontaktu s R. Krzákem. -- Vladimír Tiuchlík dostal veteránskou pensi v Austrálii; tvrdil, že během SNP operoval vysílačku a byl ve spojení s londýnskou vládou. Jeho původní žádost o pensi byla zamítnuta, protože sloužil ve slovenské armádě a tím na straně Němců. -- 20. června bude v Sezemicích odhalena deska na počest velitele para-skupiny SILVER A, Alfréda Bartoše. Ač rodák z Vídně, byl tam mnoho let, až do svého odchodu za hranice v r. 1939. -- V obci Poluvsie, nedaleko Rájeckých Teplic /na Slovensku/ byla odhalena deska na počest Jozefa Gabčíka. -- Mjr. Ant. Bartoš, MC a inž. Čestmír Šikola byli na besedě Občanského fóra v Bystřici pod Hostýnem, kde za války působili. Šlo o para-skupinu CLAY. /Třetí člen - Štokman - zemřel před časem v USA./ Všichni tři dostali čestné občanství města. -- V publikaci okr. musea ve Žďáru n. Sázavou "Kamarádi, já se vrátím." je zajímavá kapitola o nejmladším parašutistovi Františku Vrbkovi, který se narodil 15. července 1924 v Bystřici nad Pernštejnem. Byl zařazen do para-skupiny BRONZE /npor. Bohumír Martínek, Vrbka a radiotelegrafista - četař Ant. Kubec. Letadlo, které je mělo doma vysadit, bylo u Mnichova něm. protiletadlovou střelbou sestřeleno. Vrbka jako jediný havárii přežil, byl Gestapem dopraven do Prahy těžce popálený a tam zemřel, aniž by co prozradil. Při sestřelu byla ztracena také para-skupina IRIDIUM /špot. Křičenský, Kobylka a Soukup/. -- Koncertu na počest čs. parašutistů v Praze se zúčastnili: Jar. Klemeš, Ruda Krzák, Rudolf Pernický, za VRU Jan Štursa /také člen para-skupiny CHROMIUM/, Jan Vavrda. Byl tam i prof. Krupka. Večer byl v kulturním domě Eden. Přítomni byli i členové angl. vojenské mise. -- 20. června bude trýzna u Rosic ve vých. Čechách, kde přišel o život /kulkou četníka Karla Půlpána/ radista para-skupiny SILVER A, Jiří Potůček. -- Václav Modrák z VRU objasnil některé podrobnosti o agentovi HUGO, který dodával zprávy našim zpravodajcům, ale jehož totožnost ani dnes nebyla zjištěna. Jsou domněnky, že šlo o proti-hru Němců. -- Konečně vyšla publikace o záp. parašutistech na Příbramsku. Autor, dr. Josef Velfl, nám sdělil, že je na cestě do našeho archivu. -- V Kolíně vyšla publikace "Výsadek u Křivoklátu" a "Operace OUT-DISTANCE". -- Gen. Goliánovi během SNP podléhaly 4 radiostanice: Vít, Ivo, Leo a Oto. -- R. Vetiška a F. Klein byli do vlasti posláni z Moskvy.

Čtenář z ČSR nám zapůjčil dosud neznámou fotografii velitele para-skupiny CALCIUM, por. Jaroslava Odstrčil, který se narodil 6. 11. 1912 v Brně u Zábřeha, okres Šumperk. Ve skupině byli také: Josef Gemrot, František Široký a Karel Niemczyk. Posledně jmenovaný byl radiotelegrafista. Vysílačka se jmenovala Milada, později Zdena. Byli shozeni u Rabštejnské Lhoty na Chrudimsku 3. dubna 1944. Odstrčil padl 23. 6. 44 při přestřelce s Gestapem u Netína, okres Žďár nad Sázavou. Gemrot a Široký zemřeli doma po válce; Niemczyk žije v Austrálii.

OPERACE KARAS

Zatím co v letech 1941 a 1942 bylo z Velké Británie do protektorátu vysláno několik výsadkových skupin, na Slovensko v této době nebylo vysláno II. odborem MNO žádná. Přesto se již od podzimu 1941 v Anglii a ve Škotsku k tomuto úkolu připravoval npor. Jaroslav Krátký, rodák ze Svitkova na Jihlavsku. Zprvu absolvoval od 25. října do 19. listopadu 1941 ústřední kurs v Camus Darah a od 20. listopadu všeobecný parašutistický výcvik v Rinway. Od počátku roku 1942 byl připravován k úkolu pracovníky II. zpravodajského odboru MNO v Londýně. 23. března 1942 se Krátký rozloučil s Anglií přes Nigérii, Sudan, Palestinu, Libanon a Sýrii odeslán do Turecka. Ve druhé polovině června 1942 se přihlásil u pplk. Jaroslava Hajčka, vedoucího naší zpravodajské skupiny v Ankaru. V Turecku vystupoval Krátký jako teskový arše našeho zastupitelství. Další čas věnoval zdokonalování radiotelegrafických znalostí a zkušeností pod vedením npor. Josefa Chrástného. Naházely se dvě možnosti, buď vysadit Krátkého na Slovensku letounem ze severoafrické nebo jihotalské základny, nebo vlakem přes Balkan.

Již koncem leta 1943 byly z Istanbulu na Slovensko zaslány čtyři vysílací stanice. Protože se je do konce roku 1943 nepodařilo do provozu uvést, ke zpravodajskému úkolu Krátkého se přidali i úkol spojovací Pplk. Hajček se rozhodl využít cestovního pasu pracovníka firmy Dovus Dezidera Bukovinského, který trvale působil v Turecku. 3. března 1944 Krátký odeslal zprávkou na Slovensko. V Bratislavě se měl přihlásit v kanceláři firmy Dovus u dr. Kulka Kirsteura heslem "Budoucností to vyžaduje". Od něj jeho cesta vedla k Rudolfu Fraštackému, který uvedl Krátkého do slovenského odboje. Pro Krátkého zahájili odbojáci zakrátko byt a předali mu novou legitimaci na jméno Otto Bruckner.

První úkol, uřazený z Londýna, předpokládá soustředění vysílací stanice z Turecka a převzetí domácí radiotelegrafisty. Ne v všech stanic se to podařilo. Přesto spojení navázal Krátký 22. dubna 1944 prostřednictvím vysílací stanice LEO a to přímo s Vojenskou radiovou ústřednou v Anglii. Nejčastěji však předával zprávy Miroslavu Zolvíkovi, podle jehož otce jedna z vysílacích stanic nesla označení VIT. Tato stanice pracovala ve Šlaci až do počátku povstání a od začátku září 1944 v kasárnách v Banské Bystrici.

Další vysílací stanice, s níž Krátký disponoval, byla stanice IVO obsluhovaná Ivanem Insuitorsem převážně v Novém Městě nad Vahom. Činnost této vysílací stanice však byla poznamenána častými technickými problémy a v srpnu 1944 před vypuknutím povstání se definitivně odmlčela.

Pro Krátkého bylo však na jaře 1944 složité vzrůst se v jednotlivých proudech slovenského odboje. Jako příslušník armády plně prokazoval zájem a politické cíle Benešova zahraničního vedení. To vše způsobovalo, že především komuniste měli ke Krátkému kritický postoj. Ještě 20 let po těchto událostech o něm napsal dr. G. Husák ve Svědectvu o Slovenském národním povstání: "Mnoho škody tu narobil kpt. Krátký, známý jako Zdena, který byl poslán z Londýna jako radiista, vystupoval však divně jako zmocněný minister, pletl se do všech věcí a mezoite do vojenských a hlavně intrigantsky informoval Londýn. Z politické oblasti sme Zdena vysílatelovi aspoň okolo Slovenské rady, avšak mezi vojáky šarpatil a během povstání, lebo zmocnil sa vysílaček, cez neho dostávali vojáci příkazy a dostávali i na základě jeho informací." Na jiném místě této práce dr. G. Husák napsal: "A Benešovi činitelů doma, na čele s vyslaným zmocněncem Krátkým nelenili. Hlavním

posláním Krátkého bolo zorganizovať benešovský úbor, prebojovať na Slovensku plány londýnskej vlády a generálskej kliky a rozbiť zjednocovacie úsilie a politické akcie komunistické strany." Toto hodnocení přetrvávalo v naší oficiální historiografii až do konce minulého roku. Pouze v roce 1969 Jozef Jablonický v práci "Z ilegality do povstání" se pokusil zhodnotit objektivně činnost kpt. Krátkého. Vlna normalizace však postihla i jeho. Celých dvacet let nesměl jako historik pracovat.

Kpt. Jaroslav Krátký měl však plnit i nekřepe zpravodajské úkoly v protektorátu. Šlo především o vytvoření spojení mezi Goliánem a generály Zdeňkem Novákem a Vojtěchem Lužou. Již v době jeho příchodu na Slovensko byl Luža ze zahraničí vyzván, aby se spojil s odbojem na Slovensku. K tomuto úkolu vybral bohužel konfidenta brněnského gestapa Viktora Ryšánka. Naštěstí byl Ryšánek na Slovensku odhalen a 1. června 1944 v Bratislavě zatčen a jako protektorátní občan vykázan zpět. Bylo však nebezpečí, že po svém návratu by mohl Ryšánek odhalit ing. Karla Stallera, další Lužovu spojku na Slovensku. Naštěstí Ryšánek o odbojové činnosti Stallera nevěděl. Vzhledem ke všem těmto potížím chtěl Krátký odejít do protektorátu sam, ale to se mu nezdařilo. Vyslal proto do protektorátu několik osob, které zde měly plnit zpravodajské a další konspirační úkoly.

Jedním z nich byl Vladimír Jura. Protektorátní hranici přelétl v září 1944 u Žitkově s ukoly v Brně, Přerově a Ostravě. Jura měl současně zapojit několik osob v Bohuslavicích nad Vltavou, tak aby byla pod kontrolou zbrojní výroba v Bojkovicích. Bylo dohodnuto, že spojenecká letadla budou fingovat nálet na továrnu a to poslouží misí odbojové organizaci k oděžení zbraní a tržavin. Do Bojkovic byla zřejmě od Krátkého dopravena i jedna z vysílacích stanic. Tu měl uvést do provozu František Hanák, učitel z Pitína a por. Novotný. Spojení se však navázat nepodařilo.

V této době přišli ze Slovenska na Moravu také Jan Šmida a Jaromír Toháš. V Brně se kontaktovali s Ervinem Reichem a vytvořili zde přepážku pro podávání zpráv na Slovensku. Oba z Moravy směřovali do východních Čech, odkud pocházeli. V blízkosti filmem na určeném místě měli očekávat shoz zbraní. Vojenská situace na Slovensku se však začala vyvíjet v náš neprospěch, a tak plány na povstání v českých zemích musely být odloženy na vhodnější dobu.

Činnost kpt. Krátkého byla na II. odboru MNO vysoce hodnocena. Již 25. srpna 1944, krátce před vypuknutím povstání, v depeši podepsané gen. Ingrem se uvádělo: "V případě okupace spoléhám nejvíce na Vas, že udržíte spojení s námi. Učinite hned všechny nutné materiální a korespondenční přípravy. Nevylučujte v případě okupace případné nebezpečí i od osob se kterými se nyní stykáte nebo spolupracujete. Vaší práce si vysoce ceníme." V průběhu povstání byl Krátký povýšen zprvu na státního kapitána a pak dokonce na majora.

V polovině září 1944 se ke Krátkému připojili příslušníci výsadkové skupiny MANGANESE, vysazené v noci na 10. června 1944 u Velkých Úherců. Skupinu tvořili František Bíroš, Drahomír Vanura a Štefan Košina. MANGANESE s vysílací stanicí Marienka spolupracovalo s Krátkým až do konce povstání.

28. října 1944 odeslala tato stanice následující telegram, sestavený Krátkým: "Organizovaný odpor první armády přestl. Utvořené partyzánské skupiny. Štab ustupuje na východ." Před Donovaly ustupovali všichni s generály Viestem a Gohánem. Němcům se však podařilo majora Krátkého a parašutisty Bíroše a Vanuru u. Ondřeje zajmout. Oba parašutisté byli na místě zastřeleni. Krátký byl hned 1. listopadu 1944 odvezen do Bratislavy, odtud do Berlína a na RSHA po něm stopy mizí. Patří mezi ty oběti protifašistického boje, o jejichž konci nevíme vůbec nic.

"HR"

PETR KOPEČNÝ

V létě r. 1940 navštívila naše vojákyně v Cholmondeley parku paní Hana Benešová. Za ní stojí poslanec Fr. Němec. Muž s rukou na koleně je Jaroslav Klemeš, který byl později vysazen doma jako parašutista, člen para-skupiny PLATINUM.

Bývalý člen para-skupiny WOLFRAM, Robert Matula, nám z B.C. půjčil tuto zajímavou fotografii z loňského setkání býv. parašutistů na hoře Smrk v Beskydech. Je tam kámen na paměť člena WOLFRAMU, Josefa Bierského. Byl tam zákeřně zavražděn konfidentem Gestapa Kotaškou. Na obrázku je s kravatou a rukama vpředu člen WOLFRAMU Vladimír Řezníček, po jeho levici plk. R. Kráček /býv. velitel para-skupiny SILICA/ a po jeho levici odbojář Karel Karas. Velitelem WOLFRAMU byl mj. Josef Otisk.

Z ČESKOSLOVENSKA Blažena Seifertová nám dala k dispozici pěknou povídku "příběh jménem Lycaon"; tato klisna byla trénována v Kladrubech a málem vyhrála Velkou pardubickou v r. 46. --Na Chodském nám. v Plzni byl znovuodhalen pomník am. armádě. Hlavním řečníkem byl voj. přídělenc USA, plk. E. Motyka. --Obč. Fórum a slov. organizace Verejnost proti násilí se shodly, že budou i po volbách prosazovat V. Havla do úřadu presidents ČSFR. --Dr. Sládek, předseda Sdružení pro republiku /8/ razí volební heslo "Soudím, že komunismus musí být zničen". Heslo Strany přátel píva je: "Lepší v hospodě furiant, než špicl". --Českomoravský parlament studentů poskytl OF bezúročnou půjčku ve výši 10 mil. korun. --Konfederace pol. vězňů, o které máme článek na str. 1, shromažďuje a zveřejňuje dokumenty a svědectví občanů o porušování lidských práv v letech 1948 až 1989. Kontaktní adresa: F. Melichar, Bieblova 17, 150 00 Praha. ČSFR. --Kdo přijede domů z Kanady na čs. pas může 8.6. volit. Z Kanady volit nelze. Sdílel nám to vice-konsul Hipský z Montrealu. --Rudá armáda vyklidila oblasti u Frenštátu pod R., Krnova a Domašova n. Bystřicí. Nechala po sobě spoušť. --Zkušenost turisty z Kanady: čs. ženy ocení více Kečup než Channel Nr. 5. --Na Městku v Praze byla otevřena soukromá "prodejna totalit", která se specializuje na sošky Lenina, Stalina a pod. --Adamec a Mohorita vedou "obrozenou" KSČ. V Praze byly velké demonstrace lidí, kteří žádali, aby KSČ byla za zločiny od r. 48 postavena mimo zákon. --Jeden z nejlepších projevů na ustavujícím sjezdu Čs. sociální demokracie měl Václav Holub z Londýna. Rudolf Battěk, odstavený předseda strany, kandiduje za Občanské Fórum. --"Čs. Svět", č. 3., přinesl delší článek o T. Baťovi "Král obuvnických králů". --Pacienti psychiatrického ústavu A. S. Popova v Dolní Bříze se souhlasem primáře Váchy vypracovali návrh, aby se země jmenovala Republika Česloslovenske; bystře zahrnují do názvu i Moravu a Slezsko. --List "Zelení" lze objednat na: Řehořova 34, 130 00 Praha 3. Tel. 26 72 83. Zdá se, že Strana zelených získá dost hlasů. --Maticie Slezská stojí na půdě českého národa. --Sdružení TGM v Plzni usiluje o obnovu pomníku TGM na hlavním náměstí. Na poslední schůzi zvolila 2 čestné členy: Tomáše Baťu ml. a vydatele t.l. Sdružení vede Jar. Cemper, Erbenova 8, 320 15 Plzeň. --Pardubice slaví letos 650. výročí založení. Vyjde slavnostní číslo "Zpráv Klubu přátel pardubicka". Studií "45 let rozhlasu v Pardubicích" přispěje red. Ivan Ladýž. --JUDr. T. Sokol vyhlásil, že KSČ je paralela s fašismem podle zákona č. 260.

VZPOMÍNKA NA PANÍ JARMILU RYDLOVOU.

Tento měsíc 5.5. by se dožila naše milovaná maminka a babička 80 let. Odešla nám tiše, těsně před vánocemi 1989. Byli jsme se s ní rozloučit na poslední cestě v Rakovníku. Všichni jsme ji měli rádi a těšili se z její přítomnosti, když nás v Kanadě navštívila.

Vláda, Daša a Martin Rydlovi.

Krajan Vilém Jílek, majitel obchodu s textilem v Torontě, byl až do svého útěku na západ v r. 1948 majitelem tohoto domu ve středu Brna /Zelný trh č. 17/. Už tehdy měl velkou hodnotu. Jeho obchod měl roční obrát 95 mil. Kčs a také mu byl zabaven. Navíc měl sklad v Ostravě. Dostane právo platný majitel náhradu bez ohledu na to, že dům byl mezitím zbourán? Musí žít v Brně a žádat tam? Kolik je podobných případů?

Mitink přes zákaz

BRATISLAVA (ČTK) — I přes zákaz Obvodního národního výboru Bratislava I se v pátek odpoledne konal asi dvoutisícový mitink Hnutí Národní rady za osvobození Slovenska (HNRZOS). Hlavním proklamovaným cílem hnutí je osvobození slovenského národa od české nadvlády a zřízení samostatného Slovenského štátu. Na manifestaci v tomto duchu vystoupili představitelé HNRZOS ze Slovenska i z řad zahraničních Slovinců z Kanady a USA. Hostem akce byl mj. i bývalý osobní tajemník prezidenta Josefa Tisa Karol Murin.

Shromáždění podpořilo Memorandum HNRZOS představitelů Slovenské republiky, ve kterém požadují uspořádat ještě letos lidové referendum o otázce samostatnosti Slovenska pod záštitou OSN.

"List"

Jak to vlastně je?

Jako stará důchodkyně, s malým důchodem k tomu, přemýšlím se většinou vlakem či autobusem. Nuvad! Poznám nové lidi, sem tam něco zajímavého uslyším. Jako např. tuhle natratí Brno—Praha.

Jeli se mnou v kupé tři hoši v zeleném, každý od jiného útvaru a jak to bývá, vedli řeči. Že se na té vojně mimo zkrácení služby o pár měsíců ani nic moc nemění. Hlavně se nemění důstojníci, až na to, že místo politické výchovy je teď v armádě výchova vlastenecká, jak vypadá? "No, nám přinese politruk noviny, hodí je na stůl a řekne, abychom četli. Tak se flákáme nebo čteme, on také. Když uplyne čas, třeba se a oděradí." A druhý povídá: "Já na to nechodím, jsem u boronů..." Z debaty vyplynulo, že jde o matulanty z odborné průmyslovky a u boronů v rámci vojenského výcviku vozí kolečka s betonem. Třetí voják: "Jo, to nám politruk pořád vtíká do hlavy tu svou ideologii. Tuhle do nás hučel dvě hodiny a závěr byl, že prý musíme volit jediné KSČ. Jo, tudy je..."

A tak se ptám, kolik takových "kulturních pracovníků" armáda platí a jak je to vlastně s jejich odpolitizováním, když se, jak vidět, nově zavazeneho předmětu využijí pro volební agitaci komunistů? Nebo to dokonce provádějí se schůdkem vyšších velitelů? Ještě že ti základáci mají rozum a hrstí, ale třeba si ušlechtní neheknou: "Jo, tudy je..." A bylo by nejlepší, kdybychom si to rekli ušlechtní! "LN"

Také v odborné revue "Jazdecký", která vychází v Bratislavě, nastala změna. Dikazem je tento článek o posrpnovém u-prohlíkoví...

MVDr. JAROMÍR OULEHLA

O Španělské dvorní jízdně ve Vídni jsme již přinesli řadu článků. Snad není mezi našimi čtenáři nikdo, kdo by neznal význam a historii této světově jedinečné nositelky nejdelších jezdeckých tradic. Od roku 1985 stojí v jejím čele náš krajan vrchní rada MVDr. Jaromír Oulehla (nar. 23. září 1943 ve V. Meziráčce). Jeho jmenování do funkce ředitele bylo průlomem do zvyklostí této školy, neboť v čele této instituce stáli dosud jiní jezdci, např. slavný plk. Podhajský, plk. Handler a pak pplk. Albrecht.

MVDr. Jaromír Oulehla měl již od mládí zájem o léčení zvířat a podpořen příkladem veterináře MVDr. Lackého začal studovat na Vys. škole veterinární v Brně. V roce 1969 naplněn bezradě z tehdejší situace v našem státě odjel s manželkou a několikaletými dětmi z domova a usadil se v Rakousku. Jak sám říká, začátek každého emigranta je těžký. Nejistota, nedokonalá znalost jazyka, nedostatek prostředků, to jsou jevy, které provázejí snad každého. Díky svým znalostem a hlavně zájmu o koně získal za čas místo veterináře v jednom rakouském hřebčině. V té době, koncem sedmdesátých let, prodával hřebčín Piber, kde se chová lipicani pro Španělskou školu, těžkou krizi. Většina březích klisen zmizela, narozená hříbata hynula a proslulý ústav byl na pokraji zkázy. Dr. J. Oulehla sem byl povolán aby provedl odbornou analýzu tohoto kritického stavu. Příčinou byly hlavně špatné hygienické podmínky, částečná degenerace některých klisen a řada dalších okolností, které spojeny vyústily v katastrofální stav. Dr. Oulehla ihned zahájil velkorysou akci na záchranu hřebčína. Byly provedeny rozsáhlé asanační práce a došlo i k částečné obnově základního stáda klisen. Tímto energickým zásahem byl Piber zachráněn a dr. Oulehla byl v roce 1983 po zásluze postaven do jeho čela.

Když v roce 1985 odešel vedoucí Španělské školy plk. Albrecht do důchodu, nastoupil na jeho místo náš krajan a pod jeho vedením byl Piber i Španělská škola spojeny v jeden celek. Hřebčí odchází na výcvik do Vídně, klisny podstupují v Piberu výkonnostní zkoušky a pokud v nich uspějí, jsou zařazeny do chovu. Dr. J. Oulehla tráví svůj pracovní čas střídavě v Piberu a ve Vídni. Je výborným managerem, a proto pod jeho vedením dosahují koně i jezdci stále lepších výkonů.

Po celou dobu své emigrace nepřestal sledovat vývoj dění u nás doma. Časté návštěvy krajanů při slavnostních představeních Španělské školy i dohledných trénincích ho udržovaly ve stálém spojení s vlastí. Uváděm, jak je vstupné pro čs. turisty finančně náročné, a tam jim vždy vycházel vstříc — lépe řečeno, celá léta jim umožňoval přístup zdarma.

Dr. Jaromír Oulehla vzpomíná na studium na Vysoké škole veterinární v Brně, která mu hlavně díky docentu J. Zakopalovi dala dobré základy pro jeho dnešní úspěšnou činnost. Stejně tak si rád připomíná své jezdecké začátky ve školním jezdeckém oddíle. Jmenování vrchním radou a zastávání obou ředitelských míst je výborným vysvědčením nejen pro něho samého, ale i pro naši Vysokou školu veterinární a její učitele.

PŘEMYSL NEUMANN

"Jazdecký"

Zhromaždenie Pražanov za účasti Václava Havla

NOVÉ MENÁ ULICIAM, NÁMESTIAM I NÁBREŽIAM

Praha (ČTK) — „Ako občania mi nie je jedno, či bývam na nábreží pomerne bezvýznamného filozofa mizotého storočia Friedricha Engelsa, alebo na nábreží Aloisa Rašína — muža, ktorý sa zaslúžil o tento štát v rovnakej miere ako Tomáš Garrigue Masaryk, Milan Rastislav Štefánik, Edward Beneš a Karel Kramář...“ — povedal v nedeľu prezident Václav Havel, ktorého minútu pred 14. hodinou privítali na Palackého námestí potleskom stovky ľudí. Praha práve na námestí Palackého?

Jedným z dôvodov bolo to, že vzdelanec, ktorého meno nesie toto námestie, predstavuje národného obrodencu, sa stal symbolom uskutočnenia tejto akcie — premenovania niekoľkých desiatok názvov pražských ulíc, námestí, nábreží a mostov. Druhým dôvodom bola skutočnosť, že v decembri minulého roku sa práve tam mali zísť signatári Charty 77 s tými, ktorí podpísali petičiu. Niekoľko viet bolo to aj príležitosť — ako uviedol aj V. Havel — pripomenúť si atmosféru panujúcu na konci vlaňajšieho roka.

Do polovice zaspáné námestie si vypočulo z úst pražského primátora Jaroslava Křiváka za mýšľané, alebo už realizované zmeny názvov, ale aj slov, v ktorých vyjadril rúžbu „aby mená, ktoré dnes uliciam dávame, zostali navždy keď s republikou nám to akosi navychádza...“ Za veľkého nadšenia potom i Křivák odovzdal čs. prezidentovi tabuľku s novými názvami nábreží, kde pán prezidenta — Engelsa — Rašína —

— nábreží Masarykovo, nábreží Karla Marx — Podolské, námestí Maxima Gorkého — Senovážná, námestí Dr. Václava Vacka — Mariánska, námestie a dlhým menom a krátkou skratkou VRSR sa bude volať Vítězná, námestí V. I. Čapekova — Jilcha a Lohavie, námestí Lidových milíc — zruší, ono to vlastne nikdy žiadna námestie nebola. A už sa pomaly dostávam k uliciam: ul. Československých komunistov (prí číslam tohto názvu sa primárne tak smial, že ho nemohol ani vysloviť), sa bude volať ul. Česká, ulica Jodasova — Třeboradická, z ulice Kalitnovéj chceme mať ulicu Seifertovu, ul. Komsomolská — ul. Jana Zajíce, Kopeckova ul. — ul. Generála Píky, Janinova — Edvarda Beneša, matiera Schramma — Česká družba, Lidových milíc — Lagerova, Makarenkova — Jana Masaryka, Nikosa Relojanisa vymažeme za osobu nám dražšiu, bude to ulica Prilova, Pionýr — Palackého, Pohraniční stráža — Generála Eliáša, Vítězného února bude rozdelená do niekoľkých tak, ako boli vždy: len kusok pri Václavskom námestí bude k nemu patriť, inčé to bude Sokolová, Masibanská a Wilsonova. Iľda W. Plecke bude opäť Korunná. A na záver nábreží Bedřicha Engelsa — nábreží Rašína.

"M"

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

1.června tomu bude 5 let,co v Hamburku zemřel obětavý krajan Vlastimil Pitter. Byl spolupracovníkem "Kan.Listů" a dobrým člověkem.-- Z Hamburku se ozvali manželé Eva a Tóník Vlachovi. A.Vlach vydával po mnoho let kulturní revue "Sklizeň". --Náhle zemřel Mirek Helus,který naposled bydlel v Duisburku, NSR. Byl to mukl z 50.let a věrný čtenář "KL".--Blahopřejeme Msgr.Jaroslavu Kubovcovi ke 45.výročí kněžského svěcení.--Hodně gratulací k svým 85. narozeninám dostala v Norsku obětavá vedoucí letních dětských táborů, paní Anna Kvapilová. Za války byla vězněna s dr.Miladou Horákovou.-- Dp.Fr.Rochla oslavil v Londýně "80". --List "Našinec" z Jižní Afriky přinesl zprávu,že Palác obuví v Praze p.Baťovi nevyhovuje a že ztratil zájem, aby v něm zřídil svou prodejnu.--Vinice p.Osíčky jsou nedaleko Graytown,ve státě Victoria,v Austrálii. Jeho vína vyhrávají všechny soutěže v Austrálii a v okolí. Naši krajané z Melbourne jsou častými hosty; cesta autem trvá méně než asi dvě hodiny.--Naši krajané v Norsku zakoupili rozmnožovací stroj pro Občanské Fórum v Hranicích. Pracují na "Čítance komunistických zvěstí". Právě probíhá 2.fáze sbírky pro zakoupení dalších 10ti kopírovacích strojů,osmi psacích strojů,pěti diktafonů, osmi tun kancelářského papíru. Je to vynikající výkon vzhledem k tomu,že v okolí Osla žije jen několik desítek našich krajanů.--Naši krajané na Tasmánii velmi postrádají poslance Jindřicha Nermutě,který zemřel náhle 1.3.1990 v Launcestonu. Zažil ještě konec komunistické nadvlády ve staré vlasti,jel se ještě podívat domů a po návratu domů zemřel.Jeho rodnou vsí byla Leštinka na Českomoravské vysočině.--Vyučený soustružník-brusiš Ondřej Golán by rád s rodinou /2 děti a manželka/ vyemigroval do Kanady.Adresa: O.Golán,Hotel Stalehner,Ranftgasse 11,1170 Wien 17,Austria.--V Aucklandu je populární krajanská restaurace Bonaparte;majitelem je J.Ouředník. Je to jediná česká restaurace na Novém Zélandě.--Baťovec Joe Buršík žije ve West Pymble /Sydney/ v Austrálii,ale rád vzpomíná na dobu,kdy byl jednatelem čs.spolku v Kalkutě. Lituje,že se nemohl zúčastnit oslav 50.výročí založení Batawy loni.--Do dánského tisku o našich problémech píše dr.J.Pavlík z Odense.--Slávia Melbourne vznikla před 40ti lety;dnes je neaktivní.

Družina Vlků,4.skautský oddíl v Pardubicích v r.1945. Zleva stojí:Jarda Vondra,Fr.Navrátíl,Mirek Janeček,Vlad.Marek a Jiří Marek. V podřepu:Ota Bičák.

Manželům Haltonovým v městečku Penguin na Tasmánii se nedávno narodil zdravý chlapeček; dostal jméno Fabian a vážil 3.400 gm a měřil 50 cm. Tatínek Robin /Australan/ má obrovskou radost. Maminka Michaela je českého původu a vystudovala doma veterinářskou fakultu. Gratuluje oběma mladým manželům a máme radost,že se naše kolonie posílila.

HODLÁTE-LI KOUPIIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na

GEORGE J. B. DANES

Family
Trust

Corporation Realtor

Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

Taneček s StB

Nejednou mne napadlo, jak myslí a co dělají jednotliví pracovníci StB. Netužila jsem, jak brzy se mi podaří získat odpověď. V lázeňské kavárně mne vyzval k tanci dobře oblečený starší pán. Měl pevný krok, vzpřímený postoj, suverénní vystupování. Při obvyklé konverzaci se dovidám, že Prahu dobře zná, protože v ní léta pracoval. „Znáte kuchlíkárnu?“ Zažertoval jsem, že asi nemyslím tu tu Leině. „Právě tu! Já se neslyším, že jsem tam pracoval, já jsem na to hrdý. A kdo si myslí, že StB nehájila spravedlivá práva socialismu a KSČ, tedy lidu, ten sedí na lep dnešních hochštaplerům. Já to, milá paní, mohu říkat — máme přece demokracii a jsem už v penzi. Naprosto nesouhlasím ani já, ani mí kamarádi s těmi, kdo jsou dnes u vesla. Mnoho z nich jsem vyslyšel, jsou to převážně agenti! Všichni toho budete litovat, jde jenom o čas. My budeme potřebovat jenom čas, abychom ty nesmysly překazili. My jsme zajistili lidem mír a práci. Co zajistí oni? Je štěstí, že jsou tak nezkoušené a kochají se sametem. Budeme cílevědomě ničit jejich filozofii.“ Suše jsem mu oznámila: „Dokončete si prosím tanec se svou filozofií sami!“ Přemýšlela jsem o něm a snažila se o smílivý názor, ale náhodně další setkání, při němž se mne tento pán snažil na ulici silou narazit na kolemdouci, byl pro mne poučením. Nejsou schopni pochopit, poučit se, odpouštět? Co tedy s nimi?

Š. Š., Praha

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHÚDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
SANDA

2216 BLOOR WEST (u Runnys mede)

TORONTO, ONT. M6S 1N4

TEL: 766-8338

Máme také houskové knedlíčky.

„Nemohly byste se mi na to kouknout, pane Baťo?“

Začínající básník:

Denně jsem běhával za Boženkou...

Dnes měsíčně na poštu se složenkou.

Naši krajané ve Wellingtonu, na severním ostrově Nového Zélandu. Většina přišla tam po roce 1968 a jsou spokojeni.

Také v městě Auckland a v okolí je několik desítek našich krajanů. Nový Zéland jim přirostl k srdci a vůbec jim nevadí, že země má 70 milionů ovce a jen 3 miliony obyvatel.